

Dosarul nr. 2ra-698/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul Sîngerei (jud. H. Craveț)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu împotriva lui Igor Perepcic cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 23 mai 2019, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Perepcic cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 26 decembrie 2017, între ÎCS „Iute Credit” SRL, în calitate de creditor și Igor Perepcic, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 861727 și executat la sediul creditorului, potrivit căruia, pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să plătească, pe lângă valoarea împrumutului principal, taxa aferentă contractului de împrumut, dobânda și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.

Astfel, la 26 decembrie 2017, ÎCS „Iute Credit” SRL și-a onorat obligațiunea, transferând debitorului împrumutul acordat, însă Igor Perepcic, până în prezent, nu și-a onorat obligațiunile pe care urma să le onoreze conform contractului.

A remarcat că debitorul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia.

Ulterior, în adresa debitorului a fost expediată reclamația, prin care ultimul a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către creditor și obligațiunea returnării împrumutului, a dobânzii calculate, a taxei aferente la contract și a penalităților calculate conform contractului.

Așadar, datoria pârâtului față de ÎM „Incaso” SRL constituie suma de 24 205,88 de lei, fiind calculată conform contractului menționat, dintre care suma principală a contractului – 10 000 de lei, taxa aferentă contractului – 4 050 de lei, dobânda conform contractului – 1 317,80 de lei și penalitatea contractuală în mărime de 8 838,08 de lei.

Având în vedere prevederile art. 823 alin. (1) Cod civil, a precizat reclamanta că prezenta cerere de chemare în judecată este înaintată de ÎM „Incaso” SRL, având calitatea de creditor în baza baza contractului de cesiune încheiat cu ÎCS „Iute Credit” SRL, prin care ultima a transmis dreptul de creanță către ÎM „Incaso” SRL, în temeiul actului de predare-primire ulterior semnării actului de predare-primire.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 6, 7, 85 alin. (4), 166, 167 CPC, art. 391, 823, 858, 864, 901, 947, 956, 1108, 1112, 1242-1429 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul ÎM „Incaso” SRL a datoriei în mărime de 24 205,88 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1 000 de lei și a taxei de stat în mărime de 726,18 de lei.

Prin hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătoria Bălți sediul Sîngerei, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la Igor Perepcic în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria la contractul de împrumut nr. 861727 din 26 decembrie 2017 compusă din suma principală a contractului în mărime de 10 000 de lei, taxa aferentă contractului în mărime de 4 050 de lei și dobânda conform contractului în mărime de 1 317,80 de lei, precum și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 461,03 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1 000 de lei, în total suma de 16 828,83 de lei.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată pretenția privind încasarea penalității contractuale și a penalității pentru rezilierea anticipată a contractului în mărime totală de 8 838,08 de lei.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că conform borderoului de evidență a eliberării împrumutului din 26 decembrie 2017, pârâtului i-a fost eliberată suma de 10 000 de lei, astfel, faptul că împrumutatul nu a restituit până în prezent împrumutătorului integral suma împrumutului, îl îndreptățește pe împrumutător să solicite încasarea forțată a datoriei restante.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 8 838,08 de lei cu titlu de penalitate de întârziere și penalitate pentru rezilierea anticipată a contractului, având în vedere prevederile art. 626 Cod civil (în vigoare până la 1 martie 2019), prima instanță a constatat că reclamantul în cererea de chemare în judecată a indicat doar suma penalității solicitate a fi încasată de la pârât și norma juridică reglementată de Codul civil, fără a face trimitere concret la clauza contractuală în baza căreia a fost stabilit cuantumul penalității.

Prin decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de ÎM „Incaso” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 26 februarie 2020, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu a declarat recurs împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, modificarea parțială a hotărârii primei instanțe, încasarea de la Igor Perepcic în beneficiul ÎM „Incaso” SRL a penalității contractuale pentru întârziere în mărime de 5 838,08 de lei și a penalității pentru rezilierea contractului în mărime de 3 000 de lei, precum și a diferenței taxei de stat în mărime de 265,15 de lei, iar în rest, menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, deoarece intimatul nu a achitat nicio rată, acestuia i-a fost calculată o penalitate zilnică pentru întârziere în mărime de 0,5 % pe zi din suma restantă.

Astfel, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, penalitatea contractuală a constituit suma de 8 838,08 de lei, fiind calculată conform prevederilor contractului de împrumut din 26 decembrie 2017, în felul următor – penalitatea de 0,5 % pentru întârziere în mărime de 5 838,08 de lei, calculată din suma datoriei restante pentru perioada de 180 de zile în interiorul termenului special de prescripție extinctivă de 6 luni (pct. 6.1) și penalitatea pentru rezilierea anticipată a contractului în mărime de 25 % din suma împrumutului acordat în mărime de 3 000 de lei (pct. 6.6).

Cu referire la prevederile art. 947 alin. (1), 953 alin. (1) și (3) Cod civil, a evidențiat că, respingând cerința privind încasarea penalității, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de natura clauzei contractuale referitoare la încasarea prejudiciului în mărime de 0,5 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, că aceasta constituie o clauză penală și nu au aplicat prevederile art. 947 alin. (1) Cod civil.

Totodată, reieșind din prevederile art. 942 alin. (3), (4), 1770 și 1772 Cod civil, a menționat că prin penalitatea de 25 % pentru reziliere anticipată, creditorul a calculat prejudiciul pe care îl va suporta în cazul rezilierii anticipate a contractului și venitul pe care acesta ar putea să-l obțină prin acordarea împrumutului altor persoane/solicitanți.

La 13 martie 2020, în adresa intimatului Igor Perepcic a fost expediată copia cererii de recurs depusă de ÎM „Incaso” SRL, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 104), corespondența menționată a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „plecat” (f. d. 105).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 decembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 93), fiind recepționată de către recurentă la 26 decembrie 2019, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 94).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 februarie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de

apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Eugeniu Bujoreanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu